

Aardige berichten

Juli 2011

www.reizendeaardeschool.nl

Lieve reizigers,

In deze Aardige berichten weer een variatie aan teksten van verschillende RAS-leden. De Redactie is blij met het enthousiasme waarmee is gereageerd. Het is nu volop zomer en iedereen is een eigen kant op gereisd, bij iedereen leven vragen en worden afwegingen gemaakt, waar we elkaar na de zomer weer treffen ligt in de toekomst. Op 18 september wellicht? In tussentijd wensen we jullie een fijne zomer en veel lees- en kijkplezier met deze AB.

Loeklouise, Margriet en Inge

Het voortbestaan van de Reizende Aarde School

Hoe gaat het verder met de RAS? En wat wil ik zelf daar nog in? Dat zijn vragen waar denk ik iedereen mee bezig is na de aankondiging van Gerwine dat zij eind dit jaar gaat stoppen met haar activiteiten voor de RAS.

Louisa schreef onderstaande overweging.

Is de boom van de Reizende Aarde School diepgaand geworteld of oppervlakkig geaard?

Het wezen van de RAS werd eens door Inge verbeeld met het symbool van een boom.

De inbreng van de prachtige eigenheid van alle leden vormt de wortels en komt samen in de stam. Vervolgens stromen alle kwaliteiten en opgedane inspiraties weer verder in de vorm van uiteenlopende takken die de kroon van de boom vormen. Er is sprake van een rondgaande voedende stroom omdat de wortels en de takken in elkaar haken.

Samen vormen we de boom en de RAS dat zijn wij.

De RAS heeft de intentie stamverbanden aan te gaan van gelijkgestemden.

Is er nu sprake van een voelbaar stamverwantschap met stamgenoten?

Hoe stevig ervaar je de stam nu?

Hoeveel leven neem je waar in de stam, wie vinden daar een natuurlijk onderkomen?

Wat is de eigen-aardigheid en inzet van de RAS?

Op een zonnige zomerse dag in 2009, op een landerige en inspirerende locatie in Friesland kwamen we vanuit diepgaande bezinning, verwondering en ontroering o.a. tot de volgende beschrijvingen:

“Wij willen hier en daar samenscholingen creëren om onze diepe verbondenheid met de Aarde te hervinden, om ons weer bewust te worden van het alomvattende ecologische systeem. Wij willen vormen zoeken en taal vinden voor die verbondenheid en herboren laten worden wat er allang is maar wat we met elkaar vergeten lijken te zijn. Het gaat er om al de samenhangende verbanden in het niet zichtbare veld weer op te merken en voelbaar te maken.

Als je je eigen wortels durft te voelen en te leven, kun je het geheel als samenhang misschien beter zien en begrijpen.

Voed je aan de bron die er voor jou is. Waar komt jouw bezieling vandaan?
Kunnen we – op Aarde – met elkaar weer zo ver komen dat we ons weer laten leiden door de waarden die gerelateerd zijn aan het bewustzijn van de samenhang van alle elementen?”

De website van de RAS geeft o.a. aan:

“ Wij zijn metgezellen met hetzelfde doel de relatie tussen mens en Aarde te versterken, verdiepen en/of te helen. De RAS is een natuurmaatschap. Onze drijfveer is onze verbinding met en onze liefde voor de Aarde te willen uitdragen. Deze verbinding is een wisselstroom.”

Wat is en betekent het RAS-eigene voor jou, voel je dat stromen, is het herkenbaar tijdens de samenkomsten, of is het ‘inwisselbaar’ geworden?

Is er sprake van een verbindende factor die stevig en inspirerend genoeg is om de stam gezond overeind te houden en nieuw leven voort te laten brengen? Wat is het je vandaag waard?

Louisa Visée, 3 juli 2011

Woont er een heks in Steggerda?

Ja, er woont een heks in Steggerda.

Als je een studie hebt beëindigd, examen hebt gedaan mag je jezelf loodgieter, arts of heks noemen.

Een heks is in wezen een liefdevol mens die nooit een ander schade toe brengt en weet dat er meer tussen hemel en aarde is dan wij kunnen aantonen.

Door het optekenen van oude verhalen door de gebroeders Grimm is het beeld ontstaan dat heksen weinig liefdevolle oude vrouwen zijn met een pukkel op hun neus die door middel van magie zichzelf weten te verrijken. Het sprookje over Hans en Grietje is zo'n voorbeeld.

In vroegere tijden was, wat wij nu een heks noemen, een wijze man of vrouw waar de mensen uit de wijde omgeving naar toe gingen voor raad bij ziekte of andere ongemakken. Wijze mensen met vaak kennis van kruiden en hun genezende werking en die ook de oude rituelen, gebruiken en ceremonies levend hielden.

Eeuwen en eeuwen werden deze wijze mannen en vrouwen benaderd tot het Christendom zich ging verspreiden die wel de bestaande feesten, ceremonies en rituelen in hun religie opnamen, maar in een ander jasje.

Christelijke machthebbers wilden hoe dan ook het heidendom tot op de bodem uitroeien en iedereen weet van de gruwelen tijdens de heksenvervolgingen.

Waarin niets te ver ging en ook de hebzucht van de mens werd gebruikt om de heksen op de brandstapels te krijgen. Want als je de helft van haar/zijn bezittingen kreeg - de andere helft ging naar de kerk – was er altijd wel een zondebok te vinden bij ziekten of misoogsten.

De naam Heks of Hexe afgeleid van Haegetisse/heggenrijder werd in de vroege middeleeuwen al gebruikt. De heg is namelijk het symbool voor de grens tussen het fysieke en het spirituele.

Gelukkig leven we nu en kan ik me als heks weer manifesteren door verhalen te vertellen over heksen. Verhalen over goden, krachten en machten, verlangens en invalshoeken voor het vervullen van die verlangens. Kortom verhalen over liefde want daar gaat het om in het leven.

Loeklouse juni 2011

Loeklouse vertelt iedere dinsdag in augustus haar verhalen op de Heksehoeve te Appelscha, Drentseweg 46 8426 ES.
Tijd: van 20.30 tot rond 21.30.
Leeftijd: vanaf 11 jaar. Entree: 6 euro.
Reserveren tel. 0561 - 441112 of per e-mail Loek.louise@home.nl. Voor meer informatie www.loeklouise.nl

Het Oude Weten - 1

De voorbije maanden organiseerden Gerwine en Gerlinde op haar landtuin 'De Pleisterplaats' in Siegerswoude een serie van vier studiemiddagen over het Oude Weten. Hieronder een samenvatting van de ervaringen, oorspronkelijk geschreven door Gerwine, ingekort en enigszins bewerkt door Margriet die ook deelneemster was. Na de eerste bijeenkomst kreeg Gerlinde het verzoek van de deva van de plek om 'toch echt contact met haar te leggen, zodat ze ook weer kan oefenen om met mensen te praten, haar aanwezigheid te laten voelen, haar boodschap door te geven. Ze kan hele verhalen vertellen over moeder aarde en haar processen'. Een mooi voorbeeld van hoe een wisselwerking tot stand kan komen!

Het creëren van een eigen veilige werkkruimte
We zijn telkens met zo'n 5 tot 9 mensen aanwezig. Na een afstemming op de middag, onze wensen en de groep, begeleidde Gerlinde ons steeds met een fijne hartmeditatie. Middels een vortex leerden we een innerlijke veilige werkkamer in onszelf openen. Waar we hulp-troepen uit het universum, aarde, kosmos, onze gidsen en Hoger Zelf kunnen aanroepen. En waar ook de deva van de plek en de wezens die haar terzijde staan zich kunnen aandienen. Bij uit balans raken kan je tevens de krachten van Pan, 'Green Man' te hulp roepen. De energie van al deze krachten kunnen we zelf harmoniseren. De vortex werd o.a. ervaren als een sterke draaiende beweging de aarde in, naar de diepere lagen van het oude weten, en vervolgens de hemel in waar we de toekomst kunnen 'weten'. Of als stroomversnellingen, waardoor de betrokkene ontzettend nodig moest plassen.

De deva's ontmoeten

Ieder beleeft op haar eigen manier de terugkerende ontmoetingen met de deva's/natuurwezens van de tuin, de vijver, het omringende landschap of de bloemen. Een kleine bloemlezing van de bevindingen: Aandacht voor deze plek wordt als fijn ervaren door de deva's/energieën hier. Er zijn vele kleine wezentjes die staan te popelen om te helpen, bv met bloemen, er is meer 'aankleding' gevraagd. Maar de tuin is ook zo groot... De deva's werden soms als overweldigend groot ervaren. Iemand zag de deva van de plek als een zacht goudgele kleur, als van een madelief. Ook de deva van haar eigen plek kwam langs, een heel ijle energie. Een ander hoorde een liedje...

Er wordt veel dierenergie waargenomen, wat Gerlinde herkent: "De dieren helpen mij in mijn proces, 't zijn oude vrienden, wegbegeleiders, oude zielen". We constateren dat geluiden, vormen en kleuren - zowel die welke we innerlijk ervaren als die welke we in de buitenwereld waarnemen - (fijnstoffelijke) energievormen zijn waar informatie in zit.

Sommige van die energieën voeden, anderen nemen, 't is beide nodig. De deva's van de wind verspreiden de energie van deze helende plek door de lucht de wereld in. Ook onze gedachten zijn energie, een trilling waarmee we creëren. Vrolijkheid en luchtigheid zijn daarbij belangrijk, is de boodschap! Dit vergeten mensen soms.

Het herontwaken van het 'Oude Weten'

De menselijke ziel staat in voortdurende wisselwerking met de aarde. Er zijn grote aardverschuivingen gaande, letterlijk en figuurlijk. Het wordt tijd dat we ons bewustzijn van onze aardeverbondenheid weer vergroten. Er is zoveel intelligentie aanwezig in de natuur. Daarop vertrouwen, geeft ons onze oude wijsheid terug. We zijn nu nog vaak 'onbewust bekwaam'. We spraken over de vaardigheden die zowel mensen als natuur weer moeten oefenen om 'in gesprek' te raken met elkaar.

Gerlinde heeft door jarenlange ervaringen met het bos in de buurt gemerkt hoe dat zich langzamerhand weer ging 'ontspannen'. Wij/Reizende Aarde School zijn bezig met een Queeste, de reis van en/of naar de ziel...

Enkele 'boodschappen'/inzichten: 'Het is belangrijk mensen weer naar de aarde en haar wezens te brengen, goed voor het collectief. Dit oude weten van de aarde, in plaats van het (te) weten in het hoofd'. En: 'Kennis is soms zonder woorden, een eindeloos weten en de oneindigheid ervaren'.

En: 'Je bent één van de wijzen van het woud ... Heb geduld, neem tijd, ga niet zo snel en wil niet zoveel weten en begrijpen. Het onthult zich op haar eigen tijd. Neem waar, blijf kijken, registreren, wees nieuwsgierig en verwonderd, sta open en laat het gebeuren...'

Natuur(lijke) en zelf-heling

Meer dan eens werd er heling door/met de aarde ervaren. Iemand zei: "Ik heb veel overgangsklachten en liet me helen, als 47-jarige werd ik weer een kind van 11 (4+7)".

Een ander vertelde dat ze wilde werken aan diep geworteld wantrouwen. Er kwamen blauwe elfjes die vooral aan haar linker kant aan de slag gingen, haar blauw verfd. Ze moest meer aarden. Toen kwam er water, waarin ze zich kon laten drijven, om uiteindelijk in de ijle lucht te mogen zweven, lichter te worden, gedragen door een soort elfjes. Een roze bloemenenergie rechts kwam het geheel in evenwicht brengen.

Bij begeleiding/ondersteuning, is het mogelijk de krachten van de deva's van de plek en de aarde aan te roepen. Vaak willen die maar al te graag mee aan de slag. Iets om mee te oefenen!

Een bijzonder inzicht/ boodschap in dit verband: Vroeger kregen baby's die veel vaker buiten, te midden van bloemen en beesten, in hun kinderwagen lagen en speelden, hulp van natuurwezens om te aarden en om de dichtheid van de materie aan te kunnen. En zo ook het contact naar boven in stand te houden. Ze maakten het leven een stukje makkelijker.

Werken met de energieën van de plek

Er gebeurt heel wat, de plek (en haar wezens) communiceert met ons en geeft aan daar blij mee te zijn. Ook voor de beheerder van deze plek, Gerlinde, betekenen deze ontmoetingen – i.c.m. haar opleiding 'Cocreatie met de natuur' - veel. Ze vertelt dat ze eindelijk meer structuur ziet en handvatten krijgt aangereikt om te kunnen werken met 'al die energieën die ik altijd voelde van de aarde en de wereld om me heen, maar die me vaak veel te veel waren en die ik niet kon hanteren'. Nu kan ze er beter mee werken en er over delen met anderen. Ze vraagt zich af of ze zich kan toestaan deze uitwisseling van energieën, dit voedende aspect van de aarde te ontvangen. Het is een grote verantwoording. Wellicht heeft dit te maken met een oertrauma uit een vorig leven, als heks bv. Misschien is dit herkenbaar voor anderen? We hebben eeuwen achter de rug waarin we deze verantwoording hebben weggedrukt, en daarmee ook de aardekrachten ontkend. Maar in deze tijd mag dit verhaal weer verteld worden!

Aansluitend op dit thema is de zomerweek 'Het Oude Weten' van 24-28 augustus a.s. op Heidehof in Eext (zie elders in deze AB). Vermoedelijk komt er in de herfst een vervolg.

Gerwine / Margriet

Stilteconcert

Het is al een tijdje dat ik behoorlijk gefascineerd ben door geluid, klank én... luisteren. Ik lees alles wat los en vast zit over dit onderwerp; dompel me onder in klankworkshops en organiseer vanaf vorig jaar november klankmeditaties. Sinds mei ook stemworkshops die ik de 'Magie van je eigen stem' heb genoemd. Maar wat heeft dit alles met de Reizende Aarde School te maken?

In eerste instantie zag ik niet precies hoe ik invulling zou kunnen geven aan de Reizende Aarde School. Was al druk doende met werkvormen, ideeën e.d. te verzamelen, dat wel. Maar een aantal zondagen geleden liep ik tijdens een stiltewandeling in een prachtig natuurgebied nabij Heerenveen en had ik het: stilteconcert! Ineens kwamen vele lijnen bij elkaar en begon ik van binnen te zoemen. En nu mijn eerste activiteit op de Reisagenda. Een Stilteconcert. Klank en natuur... natuurklank. Een uitstekende manier om te onthaasten, jezelf op te laden en contact te krijgen met wat in jou leeft. De geluiden uit de natuur accentueren de stilte zodat je kunt luisteren naar wat in jou leeft en op zoek kunt gaan naar de stilte in jezelf.

Het gegeven is eenvoudig. Ontvang mensen in een behoorlijke rustige natuurplek zonder al te veel 'mensen'geluiden, laat ze zelf hun kruk of stoel meenemen, zorg voor thee en iets daarbij... een stilteconcert. Op zondagmorgen 24 juli a.s. van 10.00 – 11.00 uur organiseer ik de eerste in het natuurgebied Easterskar onder St. Johannesga (Fryslân). Ik heb er zin in. De eerste aanmeldingen zijn al binnen. Meerdere data volgen, net zoals een verslag in de volgende AB.

Hartegroet, Miranda

Zie ook de RAS Reisagenda of www.zenzforspirit.nl

Foto: Easterskar

Ontdek je plekje

Maar eerst even voorstellen... Mijn naam is Eefje en ik woon sinds 4 jaar in Dalby in Zuid-Zweden vanwege het promotie-onderzoek (in de biologie) van mijn man. Ik heb zelf de opleiding diermanagement gevolgd (specialisatie natuur-educatie) en heb een diploma tot dierenartsassistent. Op dit moment ben ik in de eerste plaats mama, van een tweejarig zoontje. Tot voor kort heb ik als leerkracht Nederlandse taal en Cultuur gewerkt met kinderen van Nederlandse ouders. Helaas is de vereniging waar ik voor werkte opgeheven en ben ik mijn baan kwijtgeraakt. Nu ben ik op zoek naar een nieuwe uitdaging wat betreft werk. Ik ben in aanraking gekomen met de RAS via internet. Ik ontdekte de website en las vol verbazing de informatie, het gaf me een sterk gevoel van herkenning, warmte en thuis-komen. Ik ben lid geworden en heb persoonlijke begeleiding (via Skype) gekregen van Gerwine in mijn zoektocht naar mijn aard, mijn natuurlijkheden en mijn vorm om deze te uiten en te delen. Tevens heb ik het beheer van de website van de RAS overgenomen.

In mijn leven heeft natuur altijd een belangrijke rol gespeeld. Van huis uit heb ik liefde, respect en fascinatie voor de natuur mee gekregen en dat wil ik doorgeven.

Het lijkt me geweldig om mensen te kunnen laten inzien, te laten beleven dat alles één is, dat wij ook onderdeel zijn van de natuur. Dat alles effect heeft op elkaar en dat wij daarom op een liefdevolle en bewuste manier met elkaar en onze omgeving zouden moeten samenleven. Ik zou ook heel graag mensen willen begeleiden in het 'leven in het nu' en welke plek is daar beter voor dan de natuur?

Met Gerwine heb ik een geleide meditatie gedaan via Skype om er achter te komen wat mijn volgende stap is op mijn pad. Ik ben een denker en na mijn 'hoofd' bewust in een boom geparkeerd te hebben, kwam ook duidelijk naar voren dat ik meer wil dóen, ook om meer in balans te komen en niet steeds dezelfde denkbeeldige rondjes te blijven rennen in mijn hoofd. Ik wil de natuur in en dóen en beleven. Ik heb met mezelf en Gerwine afgesproken dat ik maar eens het één en ander ga uitproberen, ervaren, beleven en ermee spelen. Met het idee om zo activiteiten te ontwikkelen die ik zou willen aanbieden aan anderen.

Zo ben ik op pad gegaan.

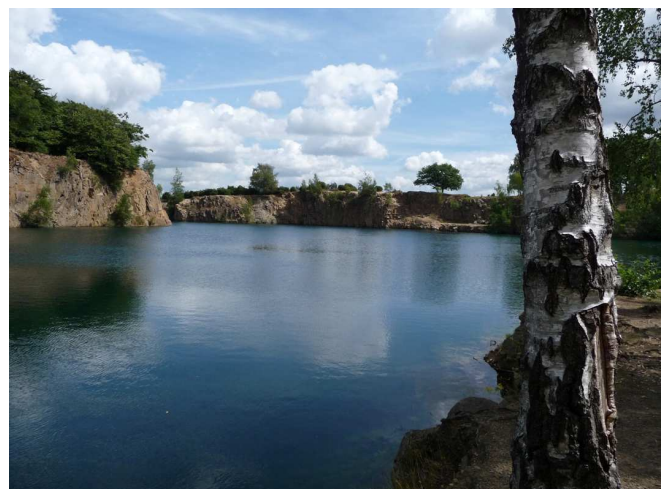
De eerste ervaring werd er één vol spanning en onrust. Ik was niet op mijn gemak op die plek. Er bleken onverwachts een aantal paarden in het gebied te zijn waar ik me bevond. Ik begreep dat ik eerst maar eens op de plek moest aankomen waar ik was en tijd moest nemen om te wennen aan de natuur en er vertrouwen in te hebben. Ik ben ook natuur, ik hoor ook bij het grote geheel. Het is allemaal oké, even niet denken, maar voelen en landen.

Op de tweede plek heb ik ervoor gekozen om op een grote steen te gaan zitten en alle gedachten die rondtolden in mijn hoofd even van me af te schrijven, om ruimte te kunnen maken om daadwerkelijk te kunnen landen op de mooie plek waar ik was.

Geïnspireerd op de 'Sharing Nature' methode van Joseph Cornell ben ik vervolgens lekker bezig geweest. Zo heb ik o.a. heel aandachtig een heuvel beklommen, stapje voor stapje en gekeken geluisterd, gevoeld wat ik in mijzelf en buiten mezelf tegen kwam op weg naar boven. Vervolgens heb ik me heerlijk laten gaan in het rennen naar beneden, hoe bevrijdend was dat!

Door het uitproberen, spelen, voelen, ervaren kwam ik helemaal in het nu, voelde ik een warme verbondenheid met de plek waar ik was en voelde ik een enorme creativiteit opborrelen.

Dit is waar ik mee verder wil! Hoe weet ik nog niet, maar ik heb er vertrouwen in dat de volgende stap duidelijk wordt als het daar de tijd voor is. Voorlopig ga ik nog even verder met uitproberen, ervaren en spelen!

Eefje Jansen, Zweden

DE VLUCHT VAN DE ADELAAR, blauwdruk van HET EIGENTIJDS FESTIVAL

“De adelaar spoort ons allemaal aan om steeds meer ballast los te laten, meer lucht toe te laten en op te rijzen totdat we ons werkelijk vrij kunnen voelen, zodat ons eigen licht weer als een spoor van gouden druppels terug kan vloeien om ons hele zelf te zegenen. (...) Hij roept ons op om ons ‘hoger zelf’ te bevrijden en te ontmoeten.”

In het centrum van het festivalterrein bevindt zich dit keer een grote kring van wilgentakken om het Aardevuur, dat elk jaar brandt tijdens het Festival, te beschermen. Het zijn niet alleen staande takken. Van takken gevlochten symbolen van de negen krachtplekken, door Marja gemaakt, zorgen voor het gewijde karakter, rondom deze centrale plek: Het Stille Hart. Hier kun je tot jezelf komen, tot rust, inkeer. Hier heeft de opening van dit 18^e Festival plaats, heel plechtig. De hoedsters van de energielijnen naar de negen krachtplekken treden naar voren; deelnemers en medewerkers begroeten elkaar en delen hun intenties. Zinderende energie – het is weer feest. Gerwine en Marja, al eerder aanwezig op het terrein, kunnen tevreden zijn.

Dichtbij is ons yurtendorp. Wij hebben daar een yurt voor binnen- en buitenactiviteiten en de Grootmoederyurt (de Gryrt).

Ik mag voor het eerst (als nieuw lid van de RAS) deel uitmaken van de grootmoeders en vind dat wel spannend. Drie dagen lang is de deur van de Gryrt open, net als onze harten voor al die festivalgangers: vrouwen, mannen, baby's, kinderen, jongeren tot en met andere grootmoeders. Er is speciale grootmoeder chai, Loeklouse vertelt haar verhalen, Agnes zorgt voor het houtkacheltje, Koosje van Tilburg en Gerwine voor kleine rituelen en masseren soms, Inge, vanuit haar stille kracht en ikzelf voor de orakelkaarten en ... Marja?

Zij is vaak op de derde krachtplek, hoedt Het Aardevuur en zij loopt met een kinderwagen, haar Reizend Atelier, gewijd aan Moeder Aarde, helemaal in haar creatieve kracht. Prachtig om te zien.

Wat is er veel gebeurd in de Gryrt, stevig verankerd op Moeder Aarde en verwarmd door het vuur, waren het water bij de tranen en het luchtelement bij elke in- en uitademing, ook aanwezig. Er is gelachen, gehuild, gedeeld, geluisterd, geïnspireerd, gezond, geheeld en.....geveegd. Workshop-idee van Gerwine: 'Veeg je eigen yurt schoon'. Het Ritueel van de Overgang van Koosje vond weliswaar plaats in de andere yurt maar paste energetisch zo mooi in het geheel. Marja, Inge en ikzelf deden eraan mee en konden, met de andere deelnemers, Koosjes 'zachte kracht' en inspiratie ervaren. Het was zo'n echt moment van Zusterschap! Zowel binnen als buiten maakten Monica en Henk Petter vele kinderen blij, o.a. in hun workshops gebaseerd op het Keltische levenswiel en natuurlijk genoten vele kids weer van de ontdekking van het Oergevoel met Agnes.

Met zoveel activiteiten, de geluiden van drums, gitaar, zang en nachtelijke gesprekken schiet mijn nachtrust er wel wat bij in. Maar kwam ik niet op 7e krachtplek van Het Sterren Zaad, ik genoot 's nachts wel van de sterren en heb me op een andere manier opgeladen gevoeld om op de vroege zaterdag- en zondagavond aan de slag te kunnen gaan met mijn 'Helend wandelen en zingen'. De eerste ochtend met een grote groep en met zon; de tweede in wat regen met een kleine groep. Heerlijk om zo een nieuwe dag te kunnen begroeten en de windrichtingen, met een chant van de Indianen of later vanuit de Keltische traditie. Opeens 12 paar ogen of oren te hebben bij het alleen maar kijken of horen, het is altijd verrassend hoeveel er dan te zien of te horen is. Gezamenlijk je te verwonderen over alle verschillende levensvormen en -uitingen, kleuren en geuren, het is altijd weer een grote rijkdom. Elke plek wordt een 'Tuin van het Heden' - de eerste krachtplek - terwijl wij aandachtig lopen in de richting van krachtplek nr.8, bij Gerwine: Poort naar de Eeuwigheid.

Tijd speelt op het Festival een andere rol; er heerst een Eigen Tijd en zo is het opeens zondagmiddag, tijd van de slotceremonie. In een cirkel staan we rond Het Aardevuur, nog altijd beschermd door de wilgentakken en besef ik hoe voor mij dit Festival alles te maken had met heelheid, gesymboliseerd door die cirkel. Heelheid, genezing, roep je ook op bij het zingen van 'Sha noon', wat wilgenboom betekent en een chant is van de Chumash Indianen uit Californië tijdens de zweethut ceremonie, maar tevens in de cirkels van de Dansen van Universele Vrede, ook op het Festivalterrein. Zo kom ik toch weer uit bij Moeder Natuur die mij door de wilgenboom laat zien hoe mee te gaan, mee te buigen bij sterke wind om, na iedere storm, te voelen dieper met de Aarde verbonden te zijn. Wie weet en zingen en dansen wij gezamenlijk Sha noon bij een volgende ontmoeting. Ik kan mij erop verheugen!

Evalidja

Het Oude Weten - 2

De Opening in de Aarde in Gerlindes landtuin trok op één van de studiemiddagen over het Oude Weten sterk mijn aandacht. Het is een uitgegraven stukje weiland dat een soort langwerpige vijver is geworden, die doet denken aan een vallei uit prehistorische tijden. Die middag lukte het me niet helemaal goed contact te maken.

's Avonds thuis 'riep' de plek me echter weer, om nog even stil te staan bij haar energieën. Toen ik me afstemde kwam daar de deva van het Oude Weten, met de volgende woorden: "Het openleggen van de Aarde brengt iets van de oude energieën terug. Energieën die je 'oer' kan noemen. Ik zei het eerder al: het gaat om de uitwisseling van energieën. Door het vrijgeven van oude energieën kan deze oude energie/oude kennis/oud weten weer meer in de wereld komen. Kan ze mensen helpen herinneren aan andere tijden, andere dimensies. Die vloeien in elkaar over, worden één met elkaar. Ze zijn altijd al één geweest en nu, in jullie lineaire tijd, kan dat weer meer duidelijk worden, meer gevoeld worden wellicht, voor wie er open voor staat. Het is een verrijking, het geeft meer diepte/perspectief aan het bestaan. Al is dit met het brein misschien niet helemaal te volgen, het kan ook onbewust geweten en verstaan worden. Het land wil gekend en gezien worden, en samenwerken, waar dat kan, aan behoud van de Aarde, al zou het maar deels zijn."

Dan laat plotseling ook de Landschapsdeva zich horen: "Ja juist, ik wil, net als de wezens van de plek van Gerlinde, graag met mensen samen-zijn in gedeeld bewustzijn, samen werken aan meer bewustzijn. Als er bewustzijn is, is er aandacht en dan kan liefde gewekt worden. En liefde is wat wij allen nodig hebben. Ik heb u lief!"

Door deze opening wil de Aarde mij haar ware aard laten zien, en iets van de gelaagdheid van de werkelijkheid. De Aarde als metafoer van onszelf. Als we goed kijken zien we onszelf, en dan komt het -al dan niet- Oude Weten.

Zo kan het ook gaan met het kijken naar/waarnemen van mensen. Wij zijn immers ook deel van de natuur. Alles en allen met elkaar verbonden, al voelen we dat vaak niet zo.

Wij zijn de ander. Wat je zegt dat ben je zelf. Wat je ziet dat ben je zelf. Waar-neming.

Dit laatste besefte ik gisteren weer eens, op een herdenkingsbijeenkomst van een oud-collega die plotseling was overleden. Ik herkende iets in een karakteristiek die door één van de sprekers van haar werd gegeven. Iets wat te maken had met een pijnlijk plekje in de ziel.

En toen het werd benoemd en aangeraakt, kwam er in mij een proces op gang dat je heling zou kunnen noemen. Ik voelde opluchting, en verlichting van iets dat ik, zonder me er echt van bewust te zijn, kennelijk al heel lang met me had megedragen. Dankjewel lieve collega.

De wondere wereld van de natuur en van onszelf.

Margriet

Lachen naar de maan

zoals zij garen spint uit ochtendgluren
en weer kan lachen naar de maan
verbindt zij draden uit haar midden
naar alle dingen die bestaan
wordt zij opnieuw geboren

zij reikhalst gretig naar de zon
en hijst zich uit haar dal omhoog
uit nevel van voorbijgane tijd
schildert zij een regenboog
van eeuwigheid tot waar 't begon

Marije Hendrix

Dit gedicht las Koosje voor als onderdeel van haar prachtige workshop rond Overgang tijdens het EF 2011

De groene zomer zee

Het heeft even geduurd
dacht eerst nog iets te willen
kilometers wegwerken
een bepaalde route volgen

Maar dan is 't toch weer daar
aan 't snelstromende water van de Geul
waar ik ooit mijn Zwaarte losliet
door een steen aan 't Limburgse toe te vertrouwen
de plek waar de speelsheid langs gespetterd komt

Uitademen
alles laten Zijn wat 't is
zitten in 't ruig bebloemde land
met vogels die boven 't molengeraas uit zingen

Opademen
de koesterende warme wind tot in m'n wortels voelen
kilometers laten voor wat ze waard zijn
aangekomen en laten stromen
geaard en opgelucht

Niets meer te denken
voor even genoeg
om van moment naar moment te dwalen
in verstillung aan al maar levendig water

Dolen in verwondering
zonder met woorden te benoemen
voelbaar mee geweven in 't omgevende landschap
zonder beelden vast te leggen
alleen maar ervaren
en opgegaan
in de volheid
van de groene zomer zee

Louisa Visée, 4 juli 2011

Zomeractiviteiten

Deep Ecology

In een prachtige omgeving in de Franse Vogezen organiseren Gerwine Wuring en Margriet Appelmelk op het Eigentijds Zomercollege van Ecolonie een **Zomerweek van 15 tot 19 augustus 2011 Deep Ecology en het Ecologische Zelf** *Een week vol spirituele natuurbeleving.*

We nodigen je graag uit met ons mee te doen. Als je mensen kent die mogelijk interesse hebben, geef het door, als je wilt.

Meer informatie vind je op www.eigentijdszomercollege.nl en op www.reizendeaardeschool.nl

Zomerweek 'Het Oude Weten'

Van 24 t/m 28 augustus op de Heidehof te Eext je eigen innerlijke aard en natuur hervinden.

Organisatie en voorbereidingen: Annetje Braat, Loeklouse Looman, Gerwine Wuring.

Meer informatie vind je op www.reizendeaardeschool.nl

Zie ook de Aardige Berichten van april 2011

Nieuwe leden en nieuwe functies

Via deze weg willen we Annemieke van Loon van harte welkom heten als nieuw lid.

Nadat Jacqueline Postma had aangegeven haar taak als webmaster neer te willen leggen, heeft Eefje Jansen deze taak van haar overgenomen. Beide dames hartelijk dank voor jullie inzet! Bij vragen over de website, inloggen op de ledenpagina etc. graag contact opnemen met Eefje.

Belangrijke RAS-data

Op 18 september is er een extra 'samenshoring' die geheel in het teken zal staan van het voortbestaan van de RAS. Het kernberaad bestaande uit Gerwine, Marja, Loeklouse, Louisa en Inge zal deze dag voorbereiden. Begin september ontvangen alle leden een e-mail met de uitnodiging en informatie.

De volgende jaarcyclusbijeenkomst met het thema 'Water' wordt gehouden op zaterdag 17 september. Kijk op de website voor de locatie(s) en verdere informatie.

De deadline voor de volgende AB is 7 oktober 2011.

Redactie: Loeklouse, Margriet en Inge, Lay-out: Inge